

รายงานการจัดสัมมนา
เรื่อง “ทบทวนยุทธศาสตร์ e-Industry ในภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์”
โดยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา
ร่วมกับ
สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย
วันจันทร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เวลา 08.30 - 15.30 น.
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข 306 - 308 ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 2 กรุงเทพมหานคร

เหตุผลและความจำเป็น

ปัจจุบัน ภาครัฐเล็งเห็นความสำคัญในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงมีนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมของภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สำหรับช่วงเวลา พ.ศ. 2544-2553 มีสาระโดยรวมน่า เทคโนโลยีใหม่ที่รวมคอมพิวเตอร์ สารสนเทศและการสื่อสาร เรียกว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communications Technology หรือ ICT) รวมถึงเทคโนโลยีชีวภาพ และพันธุวิศวกรรมศาสตร์ ได้ก่อให้เกิดกิจกรรมใหม่ ๆ ในทางเศรษฐกิจและสังคมอันส่งผลต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในโลกที่แตกต่างจากอดีตอย่างมาก จนเป็นที่ยอมรับกันว่าในศตวรรษที่ 21 จะเกิดเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้” (Knowledge-based Learning Economy) และจะมีผลทำให้ประเทศไทยซึ่งที่ทรัพยากรบุคคลอันมีความรู้เป็นพื้นฐานสามารถจะพัฒนาล้ำหน้าประเทศอื่น ๆ ที่ด้อยในส่วนนี้อย่างมาก

การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกเหนือจากการเร่งพัฒนาให้เกิดการนำเอาซอฟต์แวร์ไปประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ แล้ว ประเทศไทยยังต้องเร่งพัฒนาความชำนาญพิเศษเฉพาะทาง (Niche) ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายและกลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาด้านอุตสาหกรรม (e-Industry) หนึ่งใน 5 ด้าน คือ ด้านภาครัฐ (e-Government) ด้านพาณิชย์ (e-Commerce) ด้านอุตสาหกรรม (e-Industry) ด้านการศึกษา (e-Education) และ ด้านสังคม (e-Society) ตามนโยบาย IT 2010 ของประเทศไทย

วัตถุประสงค์

ในการประชุมเชิงสัมมนา “ทบทวนยุทธศาสตร์ e-industry ในภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์” ครั้งนี้ คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร และโทรคมนาคม วุฒิสภา และ สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย จึงใคร่ขอเชิญทุกท่านเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อร่วมสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่สำคัญ เพื่อเป้าหมายสำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมโดยจะนำมาซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในอนาคตต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

จำนวน 200 คน ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร และโทรคมนาคม วุฒิสภา
2. คณะอนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ วุฒิสภา
3. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ สมาชิกวุฒิสภา
4. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
5. องค์กรเอกชนด้านอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
6. นักวิชาการ/ผู้ชำนาญการ/ผู้เชี่ยวชาญสาขาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
7. สื่อมวลชน

งบประมาณ

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร และโทรคมนาคม วุฒิสภา โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วัน เวลา และสถานที่

วันจันทร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เวลา 08.30 - 15.30 น. ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข 306 - 308 ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 2 กรุงเทพมหานคร

สรุปการเสวนา “ยุทธศาสตร์ e-Industry การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ตามนโยบาย IT 2010” โดยมีวิทยากรผู้ร่วมเสวนา จำนวน 6 ท่าน

1. ดร.พันธ์ศักดิ์ ศิริรัชตพงษ์ : ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
2. ผศ.ดร. สมนึก ศิริโต : ผู้อำนวยการสถาบันนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. นายสมเกียรติ อิงอารี : นายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย
4. นางสาวปฐมา จันทรักษ์ : กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไมโครซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด
5. นางเจษฎา ไกรสิงขร : รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธุรกิจซอฟต์แวร์ บริษัท ไอบีเอ็ม (ประเทศไทย) จำกัด
6. นายณัฐศักดิ์ โรจนพิเชษฐ : กรรมการผู้จัดการ บริษัท ออราเคิล คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด

จากการเสวนา มีประเด็นสำคัญ ที่ผู้เสวนากล่าวถึง โดยสรุปในภาพรวม ได้ดังนี้

1. การผลักดันและส่งเสริมภาคการศึกษา และ ภาคเอกชนในการผลิตบุคลากรสู่ตลาดการผลิตซอฟต์แวร์
2. การจัดโครงสร้างใหม่ของอุตสาหกรรมการผลิตซอฟต์แวร์
3. การจัดทำมาตรฐานทางวิชาชีพ (Certificate) โดยได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ
4. การจัดซื้อ จัดจ้าง

ตามนโยบาย IT 2010 รัฐบาลต้องการมุ่งสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนา 5 ด้านคือ

- ด้านภาครัฐ (e-Government)
- ด้านพาณิชย์ (e-Commerce)
- ด้านอุตสาหกรรม (e-Industry)
- ด้านการศึกษา (e-Education)
- ด้านสังคม (e-Society)

ที่สำคัญ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนเพื่อเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมด้านความชำนาญพิเศษเฉพาะทาง (Niche) เช่น อุตสาหกรรม Animation และ Healthcare เป็นอันดับแรก เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับสากลได้

องค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ คือ

- นโยบายในการจัดซื้อ
- ปริมาณ และคุณภาพของทรัพยากรบุคคล
- ระบบ Infrastructure เช่น จำนวนผู้ใช้ Broadband Internet
- Content หรือ องค์ความรู้
- การลดช่องว่าง โดยให้คนระดับล่างของปิรามิดสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้
- ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ทุนทางการเงิน

นอกจากนี้ ควรเร่งผลักดันให้เกิด

- Enablement คือ การนำ tool ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนา Software
- Go to market การนำ Software ออกสู่ตลาด
- การทำให้ Software มี Reference จากองค์กรที่เชื่อถือได้
- IT environment

ปัญหาในอุตสาหกรรม Software

- วัดความสามารถของผู้ผลิต และพัฒนาซอฟต์แวร์
- การจัดทำนโยบาย
- การนำนโยบายมาปฏิบัติ

การจัดซื้อจัดจ้างด้าน IT ภาคเอกชนควรนำนโยบายด้าน IT ไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับนโยบายในองค์กร เพื่อความอยู่รอดในการแข่งขันของธุรกิจซอฟต์แวร์ ที่สูงขึ้นอย่างมากนั้น องค์กรต่าง ๆ ต้องร่วมมือกันด้านข้อมูลฐานลูกค้า ผลักดันในการให้สิทธิแก่ผู้ผลิตซอฟต์แวร์อิสระ

ที่สำคัญ รัฐบาลควรให้เร่งผลักดันนโยบาย “Buy Thai First” ด้วยการให้สิทธิพิเศษแก่องค์กรที่ซื้อซอฟต์แวร์ไทย

Critical Success Factor สำหรับธุรกิจซอฟต์แวร์ ประกอบด้วย

- เทคโนโลยี เช่น การออกแบบ Database และ การ Programming
- Process ประกอบด้วย

- Work Process
- Requirement Management
- People ซึ่งควรกระตุ้นให้เกิด
 - แรงจูงใจ
 - คุณธรรม
 - ภาวะความเป็นผู้นำ
 - การทำงานร่วมกันเป็นทีม
 - ทักษะคน

สรุปการระดมความคิดเห็น “ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์”

1) ทรัพย์สินทางปัญญาของไทย

วิทยากรประจำกลุ่ม นายสมพร มณีรัตนกุล

อุปนายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย

ผู้เข้าร่วมการประชุม ตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน และ มหาวิทยาลัย 7 ท่าน

- การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาโดยภาพรวม สิ่งที่ภาคเอกชนประสงค์ที่จะฝากไปยังภาครัฐ คือ ต้องการให้ลดระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณาการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เนื่องจากถ้าใช้ระยะเวลาพิจารณานานก็จะทำให้ซอฟต์แวร์ ที่ผลิตออกมาไม่เกิดมูลค่าตามที่ควรจะได้ พร้อมทั้งสูญเสียประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้อาจเกิดจากบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลและดำเนินการจดทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญหายังขาดเข้าใจด้านระบบ ICT อย่างชัดเจน
- ปัจจุบันการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาจะมีผลเป็นรายประเทศตามที่ผู้ประกอบการภาคเอกชนได้ดำเนินการจดไว้ ทั้งนี้ ภาคเอกชนต้องการให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาช่วยอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มภาคเอกชน คือ ให้ภาคเอกชนสามารถจดทะเบียนในประเทศใดประเทศหนึ่งแต่มีผลคุ้มครองภายในกลุ่มประเทศนั้น ๆ ทั้งหมด หรือให้มีเจ้าหน้าที่จากทางกรมฯ ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการและหลักการพิจารณาขอความคุ้มครองของในแต่ละประเทศ ซึ่งส่วนตรงนี้ภาคเอกชนขอภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรับเรื่องพิจารณา
- เนื่องจากทางรัฐบาลได้มีโครงการใหม่ ๆ ออกมาเพื่อช่วยซอฟต์แวร์เฮาส์ บ่อยครั้ง แต่ทางภาครัฐได้ประชาสัมพันธ์ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เพียงช่วงแรก และด้วยระยะเวลาประชาสัมพันธ์ที่สั้น ทำให้บางครั้งทางซอฟต์แวร์เฮาส์ เองอาจยังไม่ทราบถึงโครงการ

ดังกล่าวโดยทั่วถึง ทางภาคเอกชน จึงใคร่ขอให้มีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นและขยายระยะเวลาให้ยาวนานขึ้น ซึ่งทางภาคเอกชนจะได้ไม่เสียประโยชน์ที่จะได้รับจากภาครัฐ อีกทางหนึ่งภาคเอกชนต้องทำความเข้าใจและติดตามข่าวสารของภาครัฐอย่างต่อเนื่องด้วย

- การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศจะมีค่าใช้จ่ายสูง ประมาณ 7-8 แสนบาท ภาคเอกชนจึงขอให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนงบประมาณในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา นอกจากนี้ หากจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศได้แล้ว จะสามารถขอจดในประเทศไทยได้ง่ายมาก
- กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้ภาคเอกชน หรือ ประชาชน เป็นประโยชน์ที่คุ้มค่าของการจดทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งนี้ การจดทรัพย์สินทางปัญญา เป็นหนึ่งของ KPI ในการประเมินประเทศด้วย

2) ประกาศนียบัตร (Certificate)

วิทยากรประจำกลุ่ม นางสาวศิริภัทร ภัทรรางกูร
ที่ปรึกษาสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย

ผู้เข้าร่วมการประชุม ตัวแทนจากภาครัฐ และ เอกชน 11 ท่าน

- การสร้างกรอบพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้ครอบคลุมวิชาชีพต่าง ๆ ทางด้านไอที เพื่อสร้าง Demand และ Supply พร้อมกัน ซึ่งจะประกอบด้วย 2 ส่วน
 - ผู้ใช้ (User) ให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้ใช้ เมื่อ User เข้าใจในผลิตภัณฑ์ ความต้องการใช้จะเกิดตามมา ตรงนี้จะช่วยกระตุ้นในส่วนของ Demand ให้เพิ่มขึ้น
 - ผู้ผลิต (Software House) เมื่อ Demand เพิ่มขึ้น ก็จะกระตุ้นให้ซอฟต์แวร์เฮาส์ เร่งผลิตและพัฒนาซอฟต์แวร์ ให้ทันต่อความต้องการของตลาด ซึ่งในส่วนนี้ก็จะเป็นการเพิ่ม Supply ให้สมดุลกับ Demand
- การจัดทำกรอบการพัฒนาองค์ความรู้ด้านไอที สาขาต่าง ๆ ให้มีพื้นฐานการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การสอบรับใบประกาศนียบัตรด้านต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยอ้างอิงจากการออกประกาศนียบัตรด้านไอซีที ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ดำเนินการจัดทำอยู่ในปัจจุบันซึ่งมี 3 ด้าน คือ
 - Network Security
 - Project Management
 - ด้านภาษาอังกฤษในอุตสาหกรรมไอที

- ควรมีการจัดทำ Job flow ในแต่ละสาขาวิชาให้ชัดเจน โดยการทำแบบสอบถามไปยังสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการแรงงานที่จับและได้รับประกาศนียบัตรในด้านใดบ้าง และรายละเอียดการเรียนการสอนเช่นใดที่จะเหมาะสมตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- ผลักดันให้ก่อตั้งสภาวิชาชีพไอซีที โดยจะต้องมีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เข้ามารองรับและสนับสนุน เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง
- ภาครัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนการสอบใบประกาศนียบัตรสาขาไอซีที เช่น การให้สิทธิลดหย่อนภาษี เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีผู้สนใจเข้าสอบใบประกาศนียบัตรในกรอบมาตรฐานการเรียนการสอนที่กำหนด รวมถึงประกาศนียบัตรที่ได้รับในสาขาต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญที่ได้สอบมานั้น มีผลต่อการจ้างงาน และการระบุนำเงินเดือนในอนาคต
- กรอบวิชาชีพต้องเข้ามามีส่วนการวัดผลการเรียนรู้ โดยส่งเสริมเรื่อง Soft Skill ให้กับนักศึกษาจบใหม่และเพิ่มในส่วนของการเรียนรู้ เพื่อเตรียมพร้อมและส่งเสริมศักยภาพก่อนการทำงานจริงของ Programmer รุ่นใหม่ และควรมีการจัดสัมมนาให้กับผู้ประกอบการไอทีเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการรับพนักงานในสายไอที

3) การจัดซื้อจัดจ้างซอฟต์แวร์ภาครัฐ

วิทยากรประจำกลุ่ม นายนิทัศน์ มณีศิลารัตน์

กรรมการผู้จัดการ บริษัท โซลูชั่น คอนเนออร์ 1992 จำกัด (มหาชน)

ผู้เข้าร่วมการประชุม ตัวแทนจากภาครัฐ และ เอกชน 25 ท่าน

- อุปสรรคข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาและเงื่อนไขของ TOR แม้จะมีการพูดถึงเกี่ยวกับจุดทะเลียบหลายครั้ง แต่ปัจจุบันยังมีบางโครงการยังมีข้อกำหนดของเงินจดทะเบียนที่สูงเกินความจำเป็น ภาคเอกชนจึงฝากประเด็นนี้ไปยังภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย
- การกำหนดผลงานของผู้เสนอราคา บางโครงการมีการกำหนดจำนวนผลงานและอายุของบริษัทที่เข้าร่วมเสนอราคาที่สูงเกินไป รวมถึงระยะเวลาของการส่งมอบงาน บางโครงการกำหนดระยะเวลาไว้สั้นทำให้ SWH บางรายที่ต้องการทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลงานให้ตรงตามความต้องการของโครงการเพื่อเข้าเสนอ มีข้อเสียเปรียบกับ SWH อื่นที่มีผลงานพร้อมเตรียมส่ง

- เกณฑ์การให้คะแนนเทคนิค e-Auction ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เช่น การให้คะแนนเอกสารที่เสนองาน ทั้งนี้ ควรมีกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกเข้าร่วมตัดสินเพื่อความโปร่งใสยิ่งขึ้น
- ปัญหาการแต่งตั้ง ก่อนยื่นโครงการทางซอฟต์แวร์เฮาส์ ไม่สามารถขอหนังสือแต่งตั้งจาก Supplier ต่าง ๆ ได้ ทั้งที่ Supplier นั้น ๆ เคยได้รับการแต่งตั้งมาแล้ว
- การตรวจรับงานใช้ระยะเวลานาน และผู้ตรวจรับบางครั้งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตรวจรับ ทั้งนี้ อาจเกิดการสับสนระหว่างเอกสารที่เสนอกับงานที่ส่ง ซึ่งบางโครงการเมื่อส่งมอบงานและนำไปใช้จริงแล้ว ผู้ใช้ (User) แจ้งสนองไม่ตรงตามที่ต้องการ ทั้งนี้จึงมีบทสรุปพร้อมทั้งแนวทางแก้ไขว่าควรจัดทำ TOR กลางขึ้นมา เพื่อเป็นคู่มือช่วยเจ้าหน้าที่ของรัฐในการจัดซื้อ ในบางครั้งเจ้าหน้าที่ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดสเปคมากนัก TOR กลางจะสามารถช่วยเป็นแนวทางการจัดซื้อของเจ้าหน้าที่ได้
- เมื่อก่อนซอฟต์แวร์เฮาส์ สามารถเบิกเงินล่วงหน้าได้โดยยื่นหนังสือขอเบิก ซึ่งสามารถยื่นขอรับได้ประมาณ 15-20% ของยอดในโครงการ แต่ปัจจุบันซอฟต์แวร์เฮาส์ ไม่สามารถเบิกเงินล่วงหน้าได้ ซึ่งบางโครงการซอฟต์แวร์เฮาส์ ต้องหากระแสเงินสดเพื่อหมุนเวียน ในเรื่องค่าใช้จ่ายแทนผู้ว่าจ้างล่วงหน้าไปก่อน ทั้งนี้ภาคเอกชนอยากให้มีการกำหนด TOR ขึ้นมาใหม่ให้ซอฟต์แวร์เฮาส์ สามารถเบิกค่าจ้างล่วงหน้า 15-20% ได้
- การส่งมอบ Source Code ยังเป็นข้อกังขาว่าจะขัดต่อ พ.ร.บ.ความลับทางการค้าหรือทรัพย์สินทางปัญญาหรือไม่
- การกำหนดค่าแรงมาตรฐาน การกำหนดค่า Maintenance และควรแยกค่า License ค่าติดตั้งและอบรม เมื่อมีการเสนอราคาทั้งผู้ว่าจ้างและซอฟต์แวร์เฮาส์ จะได้มองเห็นค่าใช้จ่ายได้อย่างชัดเจนและแน่นอน

4) การลงทุนภาคอุตสาหกรรม กับ BOI

วิทยากรประจำกลุ่ม นายอนันต์โชติ เซวาน โยธิน

เลขาธิการสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย

ผู้เข้าร่วมการประชุม ตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน และ การศึกษา 25 ท่าน

ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (BOI) ส่วนใหญ่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมจะเป็นอุตสาหกรรมภาคการผลิต และต้องมีทุนจดทะเบียนที่ระบุไว้คือ 1,000,000 บาทขึ้นไป ซึ่งธุรกิจอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ก็เป็นอีกกิจการหนึ่งซึ่งทาง BOI ให้การสนับสนุนนอกเหนือจากภาคการผลิต ตั้งแต่ ปี 45 ถึงปัจจุบันซอฟต์แวร์เฮาส์ ที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ประมาณ 400-500 ราย เฉลี่ย

มีผู้ที่ได้รับการส่งเสริมประมาณ 100 กว่ารายต่อปี ซอฟต์แวร์เฮาส์ที่ได้รับการส่งเสริมส่วนใหญ่เป็น ซอฟต์แวร์เฮาส์ขนาดเล็ก และ ซอฟต์แวร์เฮาส์ใหญ่จะเป็นบริษัทต่างชาติ สิทธิประโยชน์ของ BOI มีหลาย ประเภท แต่ส่วนใหญ่ถ้าเป็นซอฟต์แวร์เฮาส์ จะขอส่งเสริมในการลดหย่อนภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระยะเวลา 8 ปี

- กรมส่งเสริมการลงทุน BOI ควรที่จะระบุข้อกำหนดให้เอื้อประโยชน์ต่อซอฟต์แวร์เฮาส์ ไทยมากกว่าชาวต่างชาติ ทั้งนี้ ปัจจุบันซอฟต์แวร์เฮาส์ ขนาดใหญ่เป็นของชาวต่างชาติกลับ ได้รับสิทธิประโยชน์เหมือนซอฟต์แวร์เฮาส์ ขนาดเล็กของคนไทยทุกประการ จึงฝากเรื่อง ไปยังเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทาง BOI ให้พิจารณาในส่วนนี้ เนื่องจากชาวต่างชาติได้รับทั้ง สิทธิประโยชน์ในด้านยกเว้นภาษีหัก ณ ที่จ่าย 8 ปี และยังได้แรงงานไทยที่มีคุณภาพไป พัฒนาซอฟต์แวร์ ของต่างชาติแทนที่ได้แรงงานที่มีฝีมือมาพัฒนาซอฟต์แวร์ไทย
- ยอดเงินลงทุนที่ BOI ระบุไว้ คือ 1,000,0000 บาท ในที่นี้อ้างถึงอุตสาหกรรมการผลิตส่วนใหญ่แล้วอุตสาหกรรมดังกล่าวจะเน้นการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักร แต่ภาคอุตสาหกรรม ซอฟต์แวร์ นอกจากค่าซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์แล้ว เงินลงทุนส่วนใหญ่มาจากการสรรหา และจัดจ้างบุคลากรเพื่อมาพัฒนาซอฟต์แวร์ ทั้งนี้ ทางภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ใคร ขอให้ทาง BOI เล็งเห็นความสำคัญที่เกี่ยวกับการลงทุนด้านการสรรหาและจัดจ้างบุคลากร เพื่อต่อไปทาง BOI อาจจะนำยอดการลงทุนที่เกี่ยวกับการสรรหาและจัดจ้างบุคลากร มา เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนที่จะเสนอโครงการใหม่ ๆ กับ BOI ต่อไป
- ควรมีการสร้าง Content ของประเทศ เนื่องจากภายในประเทศมีความต้องการใช้ Content ต่าง ๆ ค่อนข้างสูง เช่น Content ด้านการศึกษา และอีกทางหนึ่งต้องการแรงจูงใจให้ ผู้ใช้หัน มาใช้ Open Source ให้มากขึ้น

5) ขอบเขตและบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม ของสำนักงานส่งเสริม อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกา

วิทยากรประจำกลุ่ม นายวสันต์ ฝมือช่าง และ นายปรีชา ไพรภักทรกุล
อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ วุฒิสภา

ผู้เข้าร่วมการประชุม ตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน และ การศึกษา 25 ท่าน

ยุทธศาสตร์ 4M ในการส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม ที่มีส่วนช่วยในการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย

- **Man** (ด้านบุคลากร) ให้ความรู้ในฝั่งของผู้ขาย Supplier และการทำ Training ในฝั่งผู้ซื้อ ซึ่งถ้าผู้ซื้อมีความเข้าใจในผลิตภัณฑ์มากขึ้น จะส่งผลให้ Demand โตขึ้นด้วย
- **Money** (ด้านการเงิน) 1. การขอรับเงินสนับสนุนจากทางรัฐ ซึ่งมีความยากในการรับพิจารณา เนื่องจากทางภาครัฐยังใช้หลักการพิจารณาเหมือนกับการอุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั้งนี้ทางภาครัฐน่าจะมีการปรับเปลี่ยนหลักการพิจารณาใหม่ให้เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมประเภท Software 2.เสนอเรื่องการให้ Tax incentive กับผู้ประกอบการที่ซื้อ Software ไทย 3.การให้สถาบันการเงินของรัฐ ทำหน้าที่ Banker รับชำระผ่อนเพื่อลดภาระทางการเงินของผู้ซื้อ
- **Marketing** (ด้านการตลาด) 1.ตลาดภายในประเทศ ส่งเสริมให้ภาครัฐเล็งเห็นความสำคัญของโครงการ Business Matching ให้มากขึ้นเพื่อสร้าง Branding ให้เกิดขึ้น 2.ตลาดภายนอกประเทศ ต้องเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ประกอบการไทย และภาครัฐต้องช่วยสร้างตลาดใหม่ พร้อมทั้งคัดสรรค้ผู้ประกอบการเพื่อที่จะนำพาก้าวสู่ตลาดโลกต่อไป
- **Management** (การบริหารจัดการ) ผลักดันการสร้าง Pilot Project ซึ่งทางภาครัฐและมหาวิทยาลัยอาจทำวิจัยและนำผลการวิจัยที่ได้มา Train ให้กับภาคเอกชนเพื่อไปทำการค้าต่อไป และควรกำหนดมาตรฐานในการผลิต Software ที่สามารถใช้ในระดับสากล รวมถึงการออกกฎหมายที่จะอำนวยความสะดวกให้ Software ไทย ไม่เสียเปรียบผู้ซื้อหรือชาวต่างชาติ